Ostopovický
ZPRAVODAJ
ČÍSLO 2 ROČNÍK XXIV ČERVEN 2015

obsah čísla:

⊙ Radnice informuje ⊙ Údržba obce ⊙ ZŠ Ostopovice ⊙ Strategie pro Ostopovice
⊙ Farmářské trhy ⊙ Kříž ⊙ Hody ve vzpomínkách ⊙ Povídání o víně - část 5.
⊙ Už je hotovo?

Den dětí v Ostopovicích

Radnice informuje

Ostopovický zpravodaj v novém

Jistě jste si všimli, že Ostopovický zpravodaj má nový kabát. Počínaje tímto číslem se můžete těšit na celobarevnou obálku a také na lepší fotografie. Redakce Ostopovického zpravodaje totiž navázala spolupráci s profesionální fotografkou Mirkou Brázdovou z Moravan. A redakční radu také posílila nová členka, paní Markéta Kozlová.

Otevření zahrady ZŠ a MŠ

Třetí květnovou neděli byla slavnostně otevřena nová střešní zahrada na budově Mateřské a základní školy a zahrada školky, vybavená novými herními prvky. Realizací zahrady, kterou jsme mohli uskutečnit mimo jiné i díky dotaci z programu Regionálního operačního programu Jihovýchod, byla dokončena 1. etapa rekonstrukce a dostavby budovy MŠ a ZŠ Ostopovice. Zahrada školky je nyní navíc každý všední den od 16 do 19 hodin k dispozici i široké veřejnosti.

Farmářské trhy

V měsících dubnu a květnu proběhly ve zrekonstruovaném parku U Kaple první dva farmářské trhy, které se těšily velkému zájmu prodejců i nakupujících. Další jsou naplánovány na září a říjen a věříme, že se stanou nedílnou součástí života na nově upravené návsi i v následujících letech.

Zahájení projekční přípravy kanalizace a komunikace Nová

Na konci května došlo k podpisu smlouvy mezi obcí a společností Aqua Procon, která bude zajišťovat přípravu projektu splaškové kanalizace a komunikace na ulici Nová a části ulice Osvobození. Pokud půjde vše podle plánu, měla by být celá akce připravena k realizaci v polovině příštího roku. Počítáme samozřejmě také s tím, že projekt budeme průběžně konzultovat s vlastníky jednotlivých nemovitostí a dalšími obyvateli ulice Nové a dotčené části ulice Osvobození.

Zásady územního rozvoje JMK

Jihomoravský kraj na konci března zveřejnil další návrh krajského územního plánu, tzv. Zásad územního rozvoje. Úředníci ani krajští politici se bohužel nepoučili ze svých předchozích chyb, které vedly až k soudnímu zrušení původních ZUR, a připravili téměř totožný návrh. Obec Ostopovice proto s dalšími osmi obcemi podala společné připomínky k tomuto návrhu, ve kterých mimo jiné kategoricky odmítáme záměr budování tzv. jihozápadní tangenty. Své stanovisko jsme navíc mohli podpořit i zcela novou autorizovanou studií, která mimo jiné konstatuje, že tzv. „alternativní“ dopravní koncepce, kterou dlouhodobě prosazuje i naše obec, je výhodnější a šetrnější z hlediska ochrany zdraví obyvatel brněnské aglomerace. Povzbuzující je, že k poslednímu návrhu ZUR JMK se pod novým vedením staví velmi kriticky i město Brno. Nezbývá tedy než si postesknout, že hlavní překážkou budování kvalitního dopravního spojení do okolních regionů je sám Jihomoravský kraj, respektive jeho nepoučitelné vedení.

MAS Bobrava a DSO Šlapanicko

Úspěšně se rozvíjí spolupráce Ostopovic s okolními obcemi. Naše obec se stala členem dvou nově vznikajících uskupení – Místní akční skupiny Bobrava a Dobrovolného svazku obcí Šlapanicko. Cílem těchto uskupení je společné plánování a příprava rozvojových projektů v celém regionu a také získávání financí na uskutečňování těchto plánů. MAS Bobrava zahrnuje kromě Ostopovic i území obcí Moravany, Nebovidy, Želešice, Ořechov, Troubsko, Střelice, Silůvky, Prštice, Popůvky, Omice, Radostice, Hajany a města Modřice, DSO Šlapanicko pak zahrnuje kromě těchto obcí i všechny další obce spadající pod působnost ORP Šlapanice. Jedním z hlavních a zcela konkrétních cílů MAS Bobrava je budování sítě cest pro pěší a cyklisty, které bezpečně propojí jednotlivé obce.

Novinky v odpadovém hospodářství

V současné době probíhá i výběr společnosti, která zajistí svoz a likvidaci odpadu z naší obce v následujících minimálně pěti letech. Vybraná svozová firma bude nově i vážit a evidovat hmotnost odpadu a tato evidence bude dostupná přes internet. To nám umožní zavést spravedlivější systém plateb než dosud. V novém systému totiž každá domácnost zaplatí pouze za směsný odpad, který skutečně vyprodukuje.

O podrobnostech nového systému budeme podrobně informovat v příštím čísle zpravodaje a také na letácích, které budou v průběhu následujících měsíců doručeny do všech domácností spolu s návrhy smluv, které jsou pro nový systém nezbytné. Nový systém, který kromě spravedlivé úhrady za odpad směřuje také k dalšímu zvýšení podílu vytříděných složek odpadu, však může mít i svá úskalí. Tím hlavním je především neférové jednání, spočívající v ukládání odpadů do cizích popelnic, případně vznik černých skládek. Stále však vycházíme z předpokladu, že drtivá většina lidí je slušná a ohleduplná ke svému okolí, a pevně věříme, že nový systém svozu odpadu tento optimistický předpoklad potvrdí.

Třídění odpadu v roce 2014

Třídění odpadu v naší obci se v posledních letech skutečně daří, což potvrdily i poslední statistické údaje společnosti EKOKOM o třídění v naší obci. Jen za loňský rok, tj. po zavedení pytlového sběru odpadu, se zvýšil podíl celkového množství vytříděného odpadu ze 30 kg na obyvatele a rok na více než 42 kg na obyvatele a rok. Nejvíce se to pak projevilo u plastu, kde byl meziroční nárůst o více než 100 % na dnešních téměř 12 kg na osobu a rok.

Jan Symon

Údržba obce

Jarní brigáda

Okolí obce jsme společně vyčistili při jarní brigádě. Přes zimu a na jaře, než se všechno zazelená, jsou černé skládky dobře vidět. Tím spíš je strašné, kolik odpadu jsou lidé schopní vyhodit jen tak do lesa, když mají tolik míst, kam jej mohou odevzdat. Během sobotního dne jsme z přírody odvezli pneumatiky, železo, televize, koberce, skříně, barvy a pytle se směsným odpadem. Současně druhá skupinka dosypala štěrk na cestičku podél Podskalního mlýna. Cesta je hodně využívaná a spravená je pro vycházky i cyklisty přístupnější. Odměnou bylo večerní opékání a chlazené pivo. Snad jen účast mohla být větší, ale za rok se sejdeme znovu, tak můžeme dohnat, co jsme letos nestihli.

Statistika separovaných odpadů

V I. čtvrtletí roku 2015 bylo od občanů z obce a ze sběrného dvora svezeno 5,787 t papíru, 5,432 t plastů, 0,854 t čirého skla, 3,415 t směsného skla, 3,120 t kovů, 0,019 t nápojových kartonů. Ve IV. čtvrtletí roku 2014 jsme odevzdali 8,799 t papíru, 4,548 t plastů, 0,745 t čirého skla, 3,236 t směsného skla, 0,019 t nápojových kartonů. Všechen tento materiál byl předán k dalšímu využití. Za fungování pytlového svozu dochází k vyššímu vytřídění separovaných odpadů. Bude jen dobře, když se do pytlového svozu zapojí více občanů, kteří tak nemusejí tříděný odpad nosit na sběrná hnízda.

Blokové čištění

Od července bude v obci probíhat pravidelné blokové čištění čisticím vozem vždy poslední 3 pracovní dny v měsíci. Prosíme o respektování značek na místech, kde bude v některých případech omezeno parkování. Budeme se snažit tuto dobu co nejvíce zkrátit.

Jaroslav Šebánek

Farmářské trhy

Nově opravená náves obce otevřela možnost pořádání pravidelných trhů, kde si lidé mohou nakoupit regionální potraviny, které nabízí prodejci, farmáři či řemeslníci nejen z jižní Moravy. Pekař, cukrář, řezník, kořenářka, zahradník a další přivezli na jaře do Ostopovic své výrobky, výpěstky a produkty. Dubnové trhy se konaly spolu se slavnostním otevřením nedávno opravené návsi. Proběhly v duchu pohody a vystoupení místního uměleckého souboru Háječek a také byly na návsi slavnostně odhaleny pamětní desky, které na sobě nesou významná data, která se pojí k naší obci. Počasí týden před konáním trhů bylo příšerné. Ještě v pátek večer jsem seděl před oknem a díval se ven s pocitem, že to druhý den ráno bude průšvih. Naštěstí se první dubnovou sobotu vyjasnilo a modré nebe jen umocnilo skvělou atmosféru. Na květnové trhy přijeli noví prodejci. Sazenice, domácí paštika a uzené maso, rakytníkové a brusinkové sirupy, perníky, med a včelí produkty, chyběly však sýry a mléčné výrobky. Byly přihlášeny 2 kozí farmy, ale ani jedna nedorazila. Jelikož jsem s nimi akci několikrát potvrzoval, nakonec mi zůstala 3 místa volná a návštěvníci bez sýrů. Bohužel se i takoví prodejci najdou. Tentokrát se bez doprovodného programu neslo celé dopoledne v duchu příjemného posezení. Mnoho cyklistů, kteří jeli okolo, se zastavilo a podívalo, co mohou nakoupit. Počasí bylo skvělé. Do budoucna máme na čem stavět. Nabídku domácích produktů chceme ještě rozšířit a pozvat do Ostopovic další farmáře. Hlavně z nejbližšího okolí.

Farmářské, selské, moravské, české, řemeslné trhy jsou v poslední době mezi lidmi velice populární. Na Brněnsku se jich během jara koná několik desítek. Je to pro farmáře skvělý způsob, jak ukázat, co vypěstovali, a pro řemeslníky, co vyrobili. Lidé mohou koupit potraviny s domácí recepturou a výrobky řemeslně zpracované. Do budoucna je úkol jasný, trhy ještě rozšířit a ustálit nabídku produktů. Každý, kdo by měl zájem o účast nebo věděl o dobrém farmáři, pěstiteli nebo řemeslníkovi, může kontaktovat pořadatele a na naše ostopovické farmářské trhy přijít se svými produkty. Samozřejmě budu rád za každou připomínku nebo radu, čím trhy obohatit nebo co naopak vypustit. Můžete psát na sbernydvur@ostopovice.cz.
Na podzim nás čekají další trhy, kde budou opět prodejci nabízet své výrobky a produkty v termínech 12. září, 17. října a v listopadu, kdy bude zabíjačka. Při této akci řezník s výkladem naporcuje čuníka. Přesný termín bude vybrán v průběhu prázdnin. Informace budou na stránkách www.ostopovice.cz a na plakátech v okolí.

Jaroslav Šebánek

Strategie pro Ostopovice v půli cesty

Společná práce vedení obce, týmu Nadace Partnerství a obyvatel na vytvoření dlouhodobého plánu rozvoje je v pomyslné polovině. Dosavadní aktivity byly zaměřeny zejména na přímou komunikaci s obyvateli Ostopovic o současném stavu obce a námětech pro zlepšení života v obci v dlouhodobém horizontu. Na prvním setkání (29. 4.) jsme nad mapou obce identifikovali zejména místa, která jsou v obci oblíbená a nabízí prostor pro každodenní rekreaci a odpočinek (Šelše, Přední hora, mosty apod.). Obecně je hodnota blízkosti přírody ceněna nade vše ostatní. S čistou přírodou i obcí souvisí také výrazně oceňovaný dobře fungující sběrný dvůr. Pyšní jste na své spolky, centrum obce a areál sokolovny. Oceňován je také vlastní zdroj pitné vody, i když kvalita jeho vody je hodnocena dvojznačně. S čím naopak nejste spokojeni vůbec? Největším problémem Ostopovic je hluk a emise z dálnice, to asi nepřekvapí nikoho. Možná částečně překvapivé může být v pořadí nedostatků druhé téma problematického parkování na chodnících. Jako významný problém i příležitost vnímáte pěší a cyklistické spojení s okolními obcemi a Brnem. Pro řadu občanů je problematické umístění stávajícího obchodu potravin, včetně nevyhovující prodejní doby. Mezi další „favority“ mezi problémy k řešení patří poměrně velká intenzita černých skládek v okolí obce.

Druhé setkání (27. 5.) výše popsanou analýzu doplnilo a soustředilo se na možnosti řešení jednotlivých výzev. Jako pozitivum tak například ještě zazněla určitá historická kontinuita rozvoje obce, se kterou souvisí i oceňovaná přiměřenost nové výstavby. Připomnělo se zde znovu téma školy, kterou si obyvatelé vysoce cení a vítají její zapojení do dění v obci. Z pojmenovaných ohrožení rozvoje obce je pochopitelně třeba zmínit možnou výstavbu rychlostní komunikace (jihozápadní tangenta) a vysokorychlostní železniční tratě. Přejdeme-li k projektům pro budoucnost, nejvíce se mluvilo o dalších příležitostech pro sportovní vyžití, zejména náctiletých, klubovně pro aktivní ostopovické spolky nebo třeba centru pro seniory, které by mohlo být spojeno s některými zdravotnickými službami. Nejen v tomto bodě se mluvilo o nutnosti úzké spolupráce se sousedními obcemi, kde díky nově vznikající Místní akční skupině bude snaha řešit některé problémy společně (školství, zmíněné sociální služby, cyklodoprava apod.).

Pokud Vás napadají ještě jiná témata nebo chcete vyjádřit svůj názor na to, které z nastíněných projektů jsou pro Vás nejdůležitější, budete mít možnost. V září proběhne ke strategickému plánu dotazníkové šetření v elektronické i papírové podobě. Pracovní verzi samotného strategického plánu pak budete mít možnost ještě v průběhu října připomínkovat i na třetím, závěrečném veřejném setkání.

Martin Nawrath

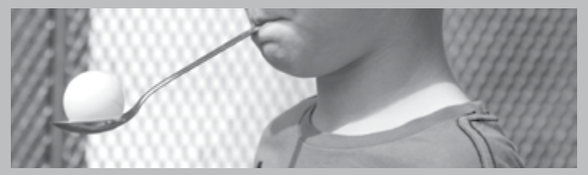

Dětský den

V neděli 31. 5. uspořádala kulturní komise dětský den. Děti se svými rodiči a dalšími rodinnými příslušníky se nejdříve shromáždily v areálu sběrného dvora, kde byly přivítány a dostaly karty na razítka, které se jim postupně začaly plnit díky splněným úkolům. Zde se děti vrhly do prvních dvou disciplín, které měly spojitost právě se sběrným dvorem. Poté se plynule přesunuly do školní zahrady. Děti si vyzkoušely skok v pytli, závody na koloběžkách, skládání obrázků a mnohé další. Nechyběla ani sladká odměna za splněné disciplíny, limonáda a opékání špekáčků. Všem zúčastněným moc děkujeme za vytvoření příjemné atmosféry, ke které přispělo i krásné počasí.

Kulturní komise

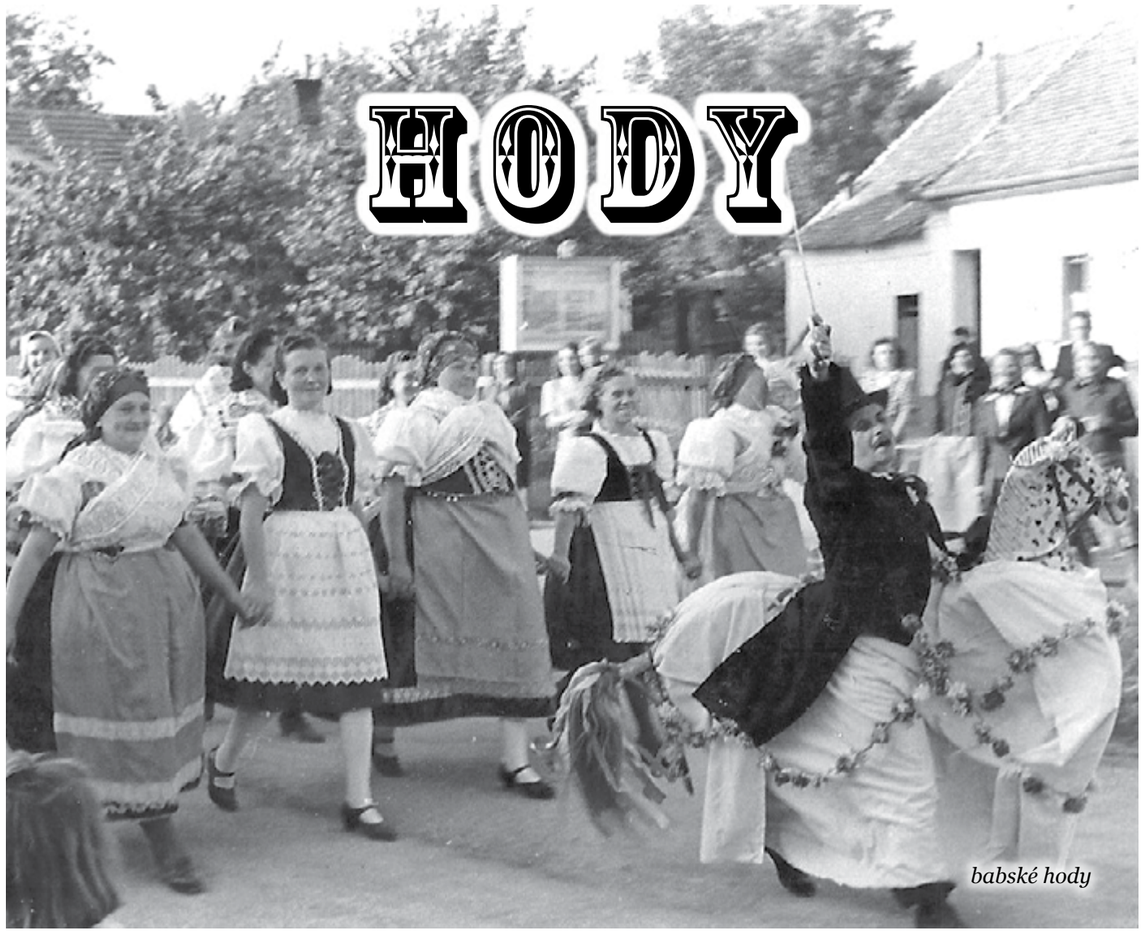

babské hody

O hodech dříve

Hodová záležitost má v naší obci bohatou tradici posílenou ještě vznikem místních krojů zvaných „bíláky“. Jsou to krásné, a jak název napovídá, bílé kroje, které se od svého vzniku prakticky až do nedávné doby žehlily železnou žehličkou – těžkou, ohřívanou na plotně sporáku, kde se vařilo. Byl to nejjednodušší a stálý zdroj tepla. To si už snad mnozí ani neumí představit. Ke kroji bylo sedm až osm běloskvoucích sukní, což přinášelo děvčatům také velmi náročné oblékání a ne vždy příjemný pocit.

Průvod obcí byl i dříve v plné parádě, tak jako dnes, ale dokud nebyla sokolovna, končilo se v hospodě u Dvořáků, později u Hnátů (nyní dům paní Slezákové a rodiny Pacalovy). Tam se slavily hody ve 20. a 30. letech minulého století. Večer měly stárky někdy sukně barevné – brokátové a tančilo se až do rána.

Hody bývaly troje, někdy i čtvery. Mladé hody v červnu na sv. Jana Křtitele, v září václavské s mladými ženáči, dále v říjnu starší ženáči, ti chvála Bohu chodili v bílácích. Pak ještě bývaly někdy také v listopadu na sv. Kateřinu hody babské. Při těch již byly kroje všeho druhu, ale také hlavně ty bíláky. Nyní již je těch bíláků málo, a tak je nahrazují kroje kyjovské, které jsou velice pěkné, ale nejsou to místní – naše. Na žehlení těchto krojů byly nejšikovnější paní Vykoukalová a paní Šmídová. Je škoda, že tato bohatá folklorní tradice nepokračuje, ještě že alespoň ty mladé hody zůstaly.

Také ráda žehlím kroje, a proto mám radost, když mohu pro své čtyři pravnučky kroje připravit a ony se v nich o hodech připojí k průvodu dětí a vyparáděné v našich bílácích, kterým se také říká „česká selka“, připomenou tu místní tradici, kterou oživují ještě také ty naše soubory Hájek a Háječek, za což jim patří dík.

Ještě na závěr chci zavzpomínat na naši – Čížkovu pekárnu. Od roku 1932 se v ní na každé hody pekly buchtičky snad pro celou vesnici, samozřejmě tehdy byla obec menší. Kuchařky se scházely se svými výtvory v naší pekárně a čekaly, až se buchtičky upečou. Předváděly se, která je má lepší, žlutější a chutnější. Málokdy se buchtičky spálily, ale když se stalo, maminka upekla náhradní. Buchtičky se pekly i za druhé světové války a i když tancovačky byly zakázané, na sv. Jana Křtitele byla mše svatá v kostele a hody se držely a slavily i bez muziky.

Liba Beránková

Hody ve vzpomínkách

V mé vzpomínce na dětství se mi při slově hody vybavilo to, jak jsem se vždy na tuto událost velmi těšila. Často jsem nemohla ani dospat. Netěšila jsem se ovšem na hody jako takové, ale především na pouťové atrakce, které k nám vždy přijely. Cukrová vata byla u mě na druhém místě a třetí místo vždy obsadily buchtičky, které rozdávaly stárky lidem v průvodu. Samotný průvod a tancování byly u mě až na posledním místě.

V dnešní době je můj pohled na hody poněkud odlišný. Z pouťových atrakcí mi už bývá špatně (divím se, že mi to dříve nevadilo) a cukrové vatě a buchtičkám bych se měla raději vyhýbat… (občas přeci jen neodolám). O to více zalíbení nacházím v krojovaném průvodu a tanečním vystoupení stárků a stárek.

Abych se dozvěděla něco málo o tradici hodů v naší obci, navštívila jsem paní Vlastu Pacalovou. Ukázalo se, že to bylo správné rozhodnutí. Paní Vlasta je totiž nevyčerpatelným zdrojem informací, co se týče folklóru jako takového. Při našem rozhovoru jsem se dozvěděla spoustu zajímavých informací, o které bych se nyní s vámi ráda podělila.

Mladé hody mají u nás dlouholetou tradici. Považují se za největší slavnost naší obce. Jak již všichni víme, slaví se vždy třetí nebo čtvrtou neděli v červnu, podle toho, na kdy vychází svátek sv. Jana Křtitele, kterému je zasvěcena naše kaple. Do svatého Jana Křtitele se tudíž nemohly konat žádné jiné hody. Dozvěděla jsem se, že se ještě v nedávné minulosti slavilo hodů více. Byly to staré ženáčské hody, mladé ženáčské hody a babské hody. Tyto hody se konaly na svátky jiných svatých, většinou na podzim okolo svatého Václava nebo na svatého Martina. Paní Vlasta vzpomíná, že staré ženáčské hody pořádali hasiči. Hlavními účastníky byly starší manželské páry. Naopak mladých ženáčských hodů se účastnily mladé manželské páry. Tyto hody se slavily tak, jak je známe dnes. Dopoledne se chodilo zvát a odpoledne chodil průvod. Na závěr byla samozřejmě hodová zábava a „tancovačka“. Zprvu „ženáči“ chodili v kyjovských krojích a po založení souboru Vostopovčáci začali chodit v krojích ostopovických.

Nejoblíbenější však byly hody babské. Po „dědině“ chodily jen krojované ženy. Dopoledne chodily zvát v ostopovických svátečních krojích a odpoledne šel průvod od sokolovny. Některé „babe“ chodily již od sokolovny, pro některé se chodilo k nim domů. Průvod byl velkolepý. Ke shlédnutí zde totiž byly kroje z různých regionů. Nebyl zde k vidění jen kroj ostopovický, ale i kyjovský, valašský, tzv. česká selka atd. Každá žena, která se do Ostopovic přivdala, si s sebou přinesla i svůj kroj. Kdo by chtěl vědět, jak vypadá ostopovický kroj, tak paní Vlasta napsala pěkný článek do Ostopovického zpravodaje, který najdete na webu Ostopovic ve Zpravodaji č. 2 z roku 1998. Babské hody se zkrátka zrodily z vlastní iniciativy ostopovických žen, které se do toho daly z recese a také se samozřejmě chtěly pochlubit nejen svými kroji, ale i napečenými buchtami, které byly trochu větší, než je známe dnes. Velmi se o babské hody zasloužila paní Martínková, lidová básnířka, která napsala spoustu „rýmovaček“ a básniček pro naše „babe“. Bohužel se jich do dnešní doby mnoho nezachovalo. Malá ukázka zde:

Na dědině plno ruchu,
šeptání a bavení,
to se asi naše babe,
zas chystajó k řádění.

Ještě bych se krátce zmínila o souboru Vostopovský babe, který měl nemalou zásluhu na propagaci naší obce. Tento soubor založila počátkem 80. let paní Anna Slámová, která jeho vedení, po založení nového dětského souboru Hájek, předala paní Vlastě Pacalové. Vostopovský babe navazovaly na tradici babských hodů u nás, později se přidali i tanečníci. Ženy tancovaly a zpívaly písně z blízkých regionů. Byla to pásma hlavně o řemeslnících, pásmo koled, žertovných písní a popěvků. Po příchodu mužů do souboru se soubor přejmenoval na Vostopovčáci. Po několika letech ale zanikl. Zanikl i soubor Hájek. Ten byl v roce 2010 obnoven bývalými členkami hudecké kapely Hájku. Dokonce přibyl i Háječek. Ale o tom až zase někdy jindy…

Paní Vlasta dnešní mladé stárky hodnotí pozitivně. Je velmi ráda, že se tradice mladých hodů dochovala do dnešní doby, a obdivuje mladé lidi za jejich ochotu učit se tančit, zpívat lidové písně a k tomu všemu předvést pěknou „špacírku“ i besedu. Končím toto povídání jejími slovy: „Je milé dívat se na stárky, jak jim to sluší v krásných nažehlených krojích.“

M. Kozlová

770 let od založení obce

Malé hodové ohlédnutí

Psal se rok 1983, neděle 26. června. Po obnovení tradice se v Ostopovicích konaly opět mladé hody. Tehdy tuto slavnost pořádala TJ Sokol Ostopovice. A tak bylo celkem nabíledni, že se stárci rekrutovali z řad házenkářů a stárky byly jejich kamarádky. Všichni jsme byli z Ostopovic.

Pokusím se vyjmenovat jednotlivé dvojice, přičemž u stárek jsou uvedena jejich rodná příjmení, snad to bude správně:

- Ladislav Polcar / Michala Růžičková,
- Petr Vlach / Ivana Bobčíková,
- Zdeněk Filípek / Iveta Kedová,
- Petr Pazourek / Markéta Pražáková,
- Pavel Krejčík / Jana Šancová,
- Petr Krejčí / Jarka Trávníčková,
- Vladimír Rejda / Lenka Polehlová,
- Zdeněk Veselý / Dáša Hudcová,
- Stanislav Vaníček / Lenka Černíková,
- Roman Krupka / Romana Černíková,
- Jiří Pazourek / Ivana Gabrielová.

K tomu je nutné připomenout, že Petr Pazourek byl tehdy ve výkonu základní vojenské služby a na hody přijel na dovolenou.

I tehdy hodovému víkendu předcházela asi dvouměsíční příprava, kdy jsme se jednou týdně v sokolovně poctivě snažili naučit se tancovat a zpívat, prostě stárkovat.

Vlastní hody pro nás začaly ve čtvrtek, kdy jsme někteří z nás jeli pro víno a večer jsme ho ve sklepě starého šenku chutnali. V pátek jsme v tom samozřejmě pokračovali a holky navíc vázaly rozmarýny. V sobotu jsme jeli k Podskalnímu mlýnu pro máju, s vlastními koňmi tenkrát jel pan Polcar s panem Vyskočilem, oba staří koňáci. Odpoledne stavění máje, tehdy ještě bylo házenkářké hřiště písčité a mája se stavěla za hřištěm, v prostoru dnešního tenisového hřiště. A následovalo hlídání máje do brzkých ranních nedělních hodin. Myslím, že většina z nás tehdy opravdu do rána vydržela, neboť hrozba „zbourání“ máje byla reálná, mája by pádem nic neponičila.
Po krátkém spánku jsme jako stárci (pouze kluci) museli v neděli dopoledne jít po domech zvát na hody s tradiční roznáškou rozmarýnů. Nikdo jiný se tenkrát nenašel. Celou tuto činnost jsme ukončili asi ve 13 hod., přičemž začátek hodového průvodu byl plánován na 14. hodinu. Vzpomínám si, že paní Růžičková a paní Kedová nás z oken bytovky důrazně nabádaly, abychom se šli domů rychle připravit, že holky už jsou oblečené v krojích. Stihli jsme to.
Na dalším průběhu už nebylo nic zvláštního – průvod, tancování pod májou, večeře a večerní zábava, která se tenkrát konala v sále sokolovny. Malý stísněný prostor, ale hodování dával zvláštní náboj.

Hodové slavnosti však pro některé z nás neskončily večerní zábavou. Měly ještě patřičnou dohru. Byla teplá letní noc, tak jsme zůstali sedět pod lípou před sokolovnou až do svítání. Najednou jel kolem první autobus MHD s lidmi do práce, pak druhý, třetí a další, a pokud jsme se snad před tím už chystali odejít domů, tak k tomu nedošlo. Myslím, že dnes už mohu i jmenovat – Polcar, Veselý, Krejčík, Rejda. Někdo z nás dostal nápad si zopakovat hodový průvod, pouze v tomto omezeném obsazení, bez hudby, ale zato se zpěvem. Bylo pondělí ráno a my jsme v krojích vyrazili směrem k ulici Nová, tehdy Julia Fučíka. Musím říct, že jsme se nesetkali s negativními projevy spoluobčanů, dokonce pan Beránek na ulici Nová nás z okna svého domu uznale povzbuzoval. A tak jsme se dostali až ke škole, kde v horní třídě probíhala výuka. Bylo otevřené okno, tak jsme se rozhodli dětem zazpívat. Soudružka učitelka však neměla pochopení a hbitě okno zavřela. Tak jsme pokračovali dále, zkoušeli jsme postupně probudit naše stárky, až jsme nakonec kolem poledne zazvonili u Navrátilů na Vinohradské, kde měla hodové zázemí Lenka Polehlová. U Navrátilů jsme měli vždy dveře otevřené.

V odpoledních hodinách, stále v krojích, jsme se vydali konečně domů. Nicméně ještě než jsme se rozešli, vracel se z práce náš tehdejší trenér házené Staňa Slezák. A tak jsme v našem hodování pokračovali u Slezáků až někdy do podvečerních hodin. Tam jsme určitě probírali způsob, jak postoupit do 1. ligy národní házené, což se nám za několik let opravdu povedlo, ale to už je úplně jiný příběh...

LP

Povídání o víně - část 5.

Po sérii informačních a edukačních článků bych se dnes chtěl zaměřit spíš na své úvahy o tom, v čem podle mého názoru jako konzumenti vína nejčastěji chybujeme, co nám brání v tom, vychutnat si víno lépe. Sestavil jsem žebříček 10 častých chyb, kterých se při pití vína dopouštíme, a chtěl bych se s vámi o ně podělit a přimět vás k zamyšlení, zda není možné tyto chyby odstranit a posunout se v pití vína kvalitativně o stupínek výše.

10 NEJČASTĚJŠÍCH CHYB, KTERÝCH SE JAKO KONZUMENTI VÍNA DOPOUŠTÍME:

1) Přeplňujeme sklenici s vínem:

Víno není pivo. Zde platí méně je více. Pokud sklenici naplníme téměř po okraj, víno si zdaleka tak nevychutnáme. Sklenice je příliš těžká, nemůžeme s ní zakroužit a sledovat barvu vína, tvorbu slz na sklenici, přivonět si po zakroužení. Sklenice na víno se má plnit maximálně do 1/3 jejího obsahu, u velkých sklenic do 1/4.

2) Používáme špatné skleničky a špatně je držíme:

Víno nejlépe vychutnáme z tenkostěnných velkých skleniček se stopkou. Ideálně použujeme uzavřenější skleničku na bílé víno a otevřenější na červené víno. To nám umožní vychutnat si víno všemi smysly. Není dobré používat tlustostěnné skleničky, barevné a broušené sklenice nebo dokonce hrníčky. V nich rozhodně nejsme schopni posoudit kvalitně barvu a vůni a ani chuť vína není optimální. Skleničku bychom měli držet za stopku. Držením za tělo sklenice si víno zahříváme a sklenici osaháme a není pak možné sledovat čirost vína.

3) Kupujeme a pijeme pořád stejná vína:

Není samozřejmě špatně, že máme svá oblíbená vinařství, odrůdy, oblíbená sudová vína z vinotéky. Nemělo by nám to ale bránit v tom, zkoušet nová vína z různých zemí, regionů, nové odrůdy, nová vinařství. Setrvávání pouze na zaběhlých stereotypech nám brání v tom, objevit novou dimenzi pití vína. Třeba budeme překvapeni, že objevíme odrůdy, které nám budou chutnat víc než náš zamilovaný Sauvignon, jak úžasně mohou chutnat polosuchá vína, když jinak striktně chceme pouze vína suchá, jak diametrálně odlišně dnes chutná Müller-Thurgau od dob dávno minulých a že cuvée má opravdu něco do sebe.

4) Kupujeme vína kvůli líbivé etiketě:

Existuje jednoduché pravidlo: nekupujme víno jen proto, že má hezkou etiketu. Nejlepší vína mají obvykle velmi jednoduchou a obyčejnou etiketu. Některá vinařství se snaží spotřebitele přilákat např. zdobnými etiketami a zvláštně tvarovanými láhvemi, i když víno není často zrovna nejkvalitnější. Kvalitní vína se prosadí sama díky kvalitě uvnitř láhve a nepotřebují k tomu přezdobenou etiketu ani láhev.

5) Nepijeme vína s vyšším zbytkovým cukrem, protože si myslíme, že jsou moc kalorická:

To, že vína s vyšším zbytkovým cukrem (např. polosuchá a polosladká) jsou kaloričtější, je vlastně mýtus a rozhodně to neplatí absolutně. K energetické hodnotě vína přispívá alkohol přibližně 2x více než cukr (alkohol – 7 kcal/gram, cukr – 4 kcal/gram). Pijeme-li např. suché červené Bordeaux (14 % alkoholu, 3 g/l cukru), má 1,5dcl sklenice takového vína energetickou hodnotu 149 kcal, přičemž 147 kcal je z alkoholu a pouze 2 kcal z cukru. Naopak pijeme-li moravské bílé polosuché (12 % alkoholu, 10 g/l cukru), má 1,5dcl sklenice energetickou hodnotu 134 kcal (126 kcal z alkoholu a pouze 8 kcal z cukru).
Pokud tedy hledíte na štíhlou linii, pak spíš omezte těžká, vysoce alkoholická vína. Úplným extrémem je např. portské víno, které má přibližně 20% alkoholu a cukru často více než 100 g/l.

6) Pijeme příliš rychle:

Víno je lahodný nápoj a měli bychom si ho vychutnat všemi smysly. Prohlédnout si jeho barvu, čirost, hustotu, přivonět, zakroužit a znovu přivonět. Pomalu se napít. Ve víně pak najdeme řadu překvapivých vůní a chutí. Starší vína je zase dobré nechat chvíli otevřená, aby se „vydýchala“. Vína potom budou chutnat mnohem lépe.

7) Trváme striktně na klasických pravidlech snoubení vína a jídla:

Je sice pravda, že existují typické příklady, jaké víno se hodí k jakému jídlu (bílé k rybě, červené k hovězímu atd.). Nicméně je občas dobré experimentovat a zavedená pravidla nebrat tak úplně vážně. Jde o doporučení, ale není to dogma. Určitě lze najít překvapivě zajímavé doplňky nebo kontrasty v různých, i nezvyklých snoubeních vína a jídla.

8) Pijeme červené víno při pokojové teplotě:

Jde o další mýtus. Teplota v našich domácnostech je většinou 22-25 °C. Červená vína se mají servírovat při teplotě 12-18 °C. Čím starší a těžší červené víno, tím může být teplota vyšší, ale rozhodně by neměla přesáhnout 18 °C. Moravská červená vína se servírují většinou při teplotě 14-16 °C. Většina výrobců na etiketě uvádí doporučenou teplotu podávání vína. Pít teplé víno je určitě větší chyba než nalít vychlazenější víno, které se postupně otepluje.

9) Myslíme si, že korkový špunt je lepší:

Dnes už určitě neplatí, že jen korek je známkou kvalitního vína. Výborná vína najdeme i v láhvi se šroubovacím uzávěrem nebo uzávěrem skleněným. Nebojme se taková vína si koupit.

10) Koupené víno špatně skladujeme:

Zakoupené víno bychom měli skladovat na chladném, tmavém a vlhkém místě a pouze ve vodorovné poloze, aby byla korková zátka stále vlhká. Vínu škodí velké změny teplot. Dalším z mýtů je fakt, že víno po otevření nevydrží do dalšího dne. Většinou však víno vydrží v lednici i několik dnů a často je druhý den ještě lepší a rozvinutější. Je dobré ho ale zpět zašpuntovat, ideálně přelít do menší láhve a omezit styk se vzduchem nebo použít vakuovou zátku. Opravdu nemusíte svoji sedmičku nutně vypít hned první večer.

William Shakespeare prý řekl: *„Dobré víno je dobrý přítel, když s ním umíme zacházet.“*
Přeji vám krásné léto s dobrým vínem a dobrými přáteli.

Petr Havliš

Kříž

„Postůj, poutníče hledající,
postůj Ty, jenž hledáš původ svého „Já“
a tážeš se po smyslu života.
Vzpomeň na těžké doby minulé
a nenič památku,
kterou nám předali naši předkové,
památku,
která zde na rozcestí přetrvala věky.
Zastav se, poutníče, postůj chvíli,
kam kráčíš, řekni,
a zda dojdeš k cíli?“

Kříže, kapličky a boží muka jsou souhrnně nazývány drobnou sakrální architekturou, obvykle zakotvenou ve struktuře krajiny. Jsou nejrozšířenějším a nejjednodušším symbolem křesťanské víry. Stojí na křižovatkách, uprostřed osad, na místech zdůrazňujících události radostné i bolestné, u kaplí, na hranicích katastru, v předzahrádkách, v polích. Stavěly se na místech odedávna významných, aby se staly pamětí toho místa, nebo měly zdůraznit událost, která neměla upadnout v zapomenutí, jako prosba za ochranu. Jsou tlumočníky historie. Přes časovou propast k nám promlouvají osudy, tužby a přání lidí, kteří žili před námi.

Nejstarším prokazatelným symbolem víry našich předků je kříž, který je postavený u ulice Branky.

Je na něm čitelný letopočet LP 1804. Původně byl postaven na opačné straně silnice, tam, kde je autobusová zastávka.

Stál jako rozcestník mezi naší obcí, Moravanami, Brnem, v místě, které bylo na kopci za vesnicí. Okolo kříže bylo z pískovcových sloupků postaveno oplocení ve tvaru čtverce.
Je znamením kulturnosti obyvatel obce Wostopowice.

Jeho stavba a dotváření probíhaly postupně.
Dalším letopočtem na kříži je LP 1832. Jak stavba postupovala, se nepodařilo dohledat.
Osud kříže byl tak rozmanitý, jako je lidský život. Určoval ho režim.

V letošním roce bude provedena oprava a restaurace, jejím cílem je zachování této nemovité památky místního významu dalším generacím.

I v dnešní překotné a spěchající době osloví vnímavého člověka prosté poselství, které nám zanechali jeho tvůrci.

Pokud by se našly fotografie nebo historické dokumenty o kříži, prosím, doručte je redakční radě. Děkujeme.

M.K.

Naše školka v přírodě

Po dvou letech se přihlásilo 20 odvážlivců na dobrodružný týden v srdci Drahanské vrchoviny. Společně jsme prožili krásný a slunečný týden na chatě Athéna u rybníka Suchý. Po celou dobu pobytu nás provázela postava Večerníčka, kterému děti pomáhaly napravovat popletené pohádky. Postavy z večerníčků jsme potkávali v lese, na louce i u rybníka. Na konci týdne se nám podařilo pohádky zachránit. Jako poděkování Večerníček dětem přichystal soutěživý jarmark s bohatými odměnami. Domů si děti přivezly nejen krásné vzpomínky na úžasný týden, ale i vlastnoručně malované tričko s Večerníčkem. Všichni předškoláci prokázali statečnost, odvahu a samostatnost, kterou zúročí již v září při vstupu do základní školy. Ti, kteří odchází ze školky, budou slavnostně pasováni na školáky na Zahradní slavnosti. Snad bude dost odvážlivců i příští školní rok.

Červen je ve školce již tradičně ve znamení svátku dětí - jako vždy začínáme zmrzlinou od Dejlů, jedeme na celodenní výlet do Moravského krasu, potřetí pojedeme na pozvání majitelů Podskalního mlýna na dopolední návštěvu s občerstvením a pro předškoláky i jízdou na koníkovi, končíme rozlučkou se školním rokem a předškoláky na Zahradní slavnosti.

Děkujeme všem rodičům i sponzorům za pomoc a podporu.

Děti a paní učitelky MŠ

Tablo absolventů páté třídy ZŠ Ostopovice

CO TI DALA OSTOPOVICKÁ ŠKOLA? CO SES ZDE NAUČIL V OBLASTI VĚDOMOSTÍ, DOVEDNOSTÍ A POSTOJŮ?

Lukáš Lebeda:
Naučil jsem se lépe komunikovat s dospělými a lépe vyhledávat informace. Nedávno jsem zjistil, že plevel je z poloviny lék. Naučil jsem se pracovat s počítači.

Jakub Šmídek:
Mé chování se zlepšilo. V této škole jsem se naučil číst, psát, počítat a mnoho dalších věcí. Tuhle školu jsem prošel v klidu. Jsem rád, že jsem chodil 4 roky do skvělé školy.

Monika Palasová:
Naučila jsem se v této škole plno zajímavostí, např. číst, psát, počítat, pracovat s počítačem atd. Dříve jsem měla názor, že angličtinu nesnáším, a teď vím, že je k životu důležitá.

Jan Hladký:
Myslel jsem v 1. třídě, že mně matematika nepůjde a nebude mě bavit, ale od 2. třídy mně matematika jde a hodně mě baví.

Šimon Veselý:
Škola mi řekla, jak se mám chovat v přírodě, a proč se tak chovat. Myslím si, že tahle škola je dobrá a pěkně postavená.

David Polcar:
Naučili mě číst, psát, počítat. Našel jsem si nové kamarády a změnil jsem názor na plevel. Poznal jsem nové sportovní hry.

Alena Opršálová:
Naučila jsem se nové dovednosti, například: zasít různé rostliny, rozpoznávat stromy, číst, psát, počítat atd. Dřív jsem si myslela, že některé předměty budou nudné, ale teď vím, že všechny předměty mohou být zábavné.

Kryštof Koňák:
Moje ZŠ Ostopovice mi dala více, než jsem si ve snu mohl přát.

David Dostál:
✾ Našel jsem si nové kamarády a změnil názor na přírodu. ✾ Mám jiný názor na životní prostředí. ✾ Lepší domácí příprava. ✾ Počítat, psát, číst, gramatiku. ✾ Jiný názor na znečištění. ✾ Odnáším si hodně zkušeností.

Jáchym Vérosta:
V této škole jsem se naučil hodně zajímavých věcí, které jsou užitečné, a určitě se mi budou hodit v životě. Na školní zahradě se učíme a zkoušíme různé zajímavé věci, jako třeba přesazování rostlin. Jedna z výjimek je (oproti jiným školám), že se mezi spolužáky nehádáme, nejsme na sebe zlí, prostě si všichni rozumíme. Lepší školu už mít nemůžu. Všichni si musíme vážit svých spolužáků a hlavně naší paní učitelky.

Anthony Studnička
✾ Hodně učení J. ✾ Vědomosti: česká historie, česká geografie, naučil jsem se o svém rodném jazyce. ✾ Dovednosti: zpívat. ✾ Postoje: otevřela mi oči k české kultuře a k českému jazyku.

UŽ je hotovo?

Ten, kdo 17. května navštívil akci Slavnostně OTEVŘENÁ ZAHRADA, si jistě tuto otázku položil. Už je škola hotová? Co tam nyní budou ještě dělat? Ano, je nutné podotknout, že jsme společně uzavřeli jednu velkou etapu výstavby ostopovické školy. Od roku 2010 škola prošla radikální přestavbou, poslední částí bylo vybudování střešní zahrady a veřejného hřiště na zahradě. Většinu financí poskytl náš zřizovatel – Obec Ostopovice, děkujeme za podporu. Jak se však během odpoledne několikrát opakovalo, areál je živý organismus a odpověď na otázku v názvu článku je proto jednoznačně NE. Zahradu budeme i nadále rozvíjet a budeme vás zvát k pomoci. Škola však není jen o budově - ke kvalitnímu zázemí patří kvalitní výuka a spokojení žáci s rodiči.

Naši zahradu s námi přišlo otevřít několik stovek dětí, rodičů, prarodičů a známých, o slavnostní zahájení se postarali zástupci školy, Lipky, Masarykovy univerzity a Obce Ostopovice. A protože jsme chtěli, aby si každý našel to své, bylo připraveno vystoupení Háječku a Hájku, tvořivé dílny, chutné pitivo z Dalešic, domácí občerstvení školy a Klubu seniorů, žákovské divadlo Zahrádka pana Šnofouse, koncert skupiny BLUE BENCH a přišel i kouzelník Daniel Dočkal. Akce se stala místem setkání, radosti a vzájemné podpory. Velké díky však patří organizátorům z řad zaměstnanců školy, všem vystupujícím, ale i dalším dobrovolníkům, kteří sami přidali ruku k dílu.

A jak bude fungovat naše nové veřejné hřiště?
Jste na ně vítáni od dubna do června a od září do října ve všední školní dny od 16.00 do 19.00. V areálu školy jsou k dispozici toalety v budově jídelny. Hřiště má svůj provozní řád, který prosíme respektujte. Hřiště je postaveno z našich společných peněz a vynasnažíme se, aby sloužilo všem co nejlépe. V případě problémů a dotazů kontaktujte správce hřiště pana Václava Majdla nebo ředitele školy.

Školní rok je u konce
Blíží se konec školního roku a s ním se na prázdniny a letní radovánky těší přes 70 dětí v MŠ a 80 v ZŠ. Jistě si každý z nás zaslouží a dovolí několik dlouhých dnů dovolené.

Za zaměstnance školy Petr Juráček

Naše vzácnost u školy

Tento stromek tu stojí už hodně dlouhou dobu. Ze začátku vypadal úplně jinak než teď. Pořád začínal zelenat víc a víc. Vždycky jsem si ho všiml, když jsem šel na oběd. Vždy mně připadal zelenější a zelenější a vyšší a vyšší. A když se o něj tak hezky staráme, napadlo mě jméno NAŠE VZÁCNOST U ŠKOLY. Není to sice žádný obr jako z AVATARU, ale je to pořád náš stromek. Teď už je velký a odhadem je tu zasazen roku 2011. V zimě vypadá úplně jinak, když je to jenom rozčepýřená tyčka.

Vypracoval: Lukáš Lebeda, 5. ročník, 5. května 2015

Velké čtení ve školní družině

Kampaň Celé Česko čte dětem (CČČD) je už nedílnou součástí školní družiny v Ostopovicích. Děti si zvykly po obědě odpočívat při četbě příběhů. Každý měsíc u nás navíc vítáme návštěvu z Klubu seniorů, která nám představí nějakou novou knihu. V rámci této kampaně jsme i letos uspořádali v pořadí již třetí velké čtení.

V květnu přijaly naše pozvání bývalá paní ředitelka a bývalé paní učitelky naší školy, paní Zausová, paní Vamberová, paní Bartoňková a paní Rutarová. Ústřední osobností velkého čtení se stal spisovatel Eduard Štorch, se svojí známou knihou Lovci mamutů. Na úvod si žáci páté třídy připravili výstižnou prezentaci o pravěku, čímž svým spolužákům přiblížili děj následující ukázky. Paní učitelky nám přečetly napínavý úryvek, podle kterého jsme si mohli představovat, jak těžký, napínavý a krutý nejspíš tehdy život byl.

Na závěr jsme si dopřáli malé občerstvení a paní učitelky jsme provedli po areálu školy.

SyČ

Narcis

Narcisy jsou známé jako zahradní květiny, ve volné přírodě se u nás nevyskytují. Ojediněle je sice najdeme v přírodě, kam ale unikly ze zahrad. Volně rostoucí narcisy můžeme vidět například v Alpách a jiných pohořích v jižní Evropě. Narcis označovaný v některých jazycích jako velikonoční zvoneček s jeho velkými zářícími květy najdete na jaře téměř v každé zahradě nebo parku. Jeho bezlistý stvol většinou nese pouze jediný květ a je obklopen několika štíhlými dlouhými lisy. Narcisy mají hlavní korunu, jejíž okvětí se skládá ze šesti velkých bílých nebo žlutých dole srostlých okvětních lístků. Ve středu květu se nachází žlutý nebo oranžový nálevkovitý útvar nazývaný pakoruna. Narcisy jsou jedovaté.

Víte, že?
Narcisy byste neměli dávat do jedné vázy společně z jinými květinami, protože v ní svou šťávou otráví vodu. Do vázy z jinými kytkami je lze dát až po dvou dnech, samozřejmě jen do čerstvé vody. Pro domácí zvířata jsou jedovaté i listy a cibulky.

Z. Štěpánková

O hodné Narcisce

Začalo jaro a na krásné louce se vyvinula krásná květina jménem narcis. A protože se jmenovala narcis, tak jí andělé dali jméno Narciska. Narciska si ohromně přála létat jako její kamarádi andělé, a protože byla tak hodná a spravedlivá, tak jí to andělé společnými silami splnili a udělali z ní vílu. A jak to uviděla zlá sněženka, chtěla se pomstít. Tak andělé hned rozkázali Narcisce, aby k nim vyletěla schovat se do mraku. A tak andělé museli Narcisku chránit a i chránit sebe. Když tam přišel ten nejkrásnější a nejmocnější anděl, o kterém sněženka nevěděla, tak si vzal svou mocnou hůl a udeřil do ní blesk. Sněženka už se k nim nikdy nepřiblížila.

Andělé řekli Narcisce: „Narcisko, už můžeš jít ven, zlá sněženka už je pryč.“ Narciska vylezla z mraku, poděkovala všem andělům, a protože byli andělé na ni tak hodní, tak Narciska nachystala u ní ve velké květině tu nejlepší party.

A. Horáčková

Festival Nadzemí

Třetí květnový víkend v Ostopovicích u Brna byl ve znamení outdoorových aktivit. Konal se zde první ročník Festivalu Nadzemí, který pořádala stejnojmenná nezisková organizace podporující rozvoj lezeckých aktivit v Brně. Vstupné zdarma do areálu ruin Hitlerovy dálnice nalákalo přes 200 zvědavců a milovníků pohybu v přírodě. Šedé betonové stěny byly zkrášleny barevnými chyty, na kterých závodili lezci v populární disciplíně boulderingu. Nepotřebujete žádné speciální lezecké vybavení, jen boty a magnésium na ruce proti pocení. Leze se totiž jen nevysoko, tak do 5 metrů nad matracemi, které si lezci sami donesou na zádech.

Součástí festivalu byla Slackline exhibice, kde zabezpečení odvážlivci přecházeli po napnuté smyčce mezi pilíři mostů ve výšce 7 m. Tato akrobatická sportovní disciplína je populární mezi mládeží v parcích, kde mladí lidé rádi zkoušejí nové triky a chůzi po laně.

Mezi další závodní aktivity patřila soutěž v lezení na laně na rychlost, závod v Crossfitu, populární formě kondičního tréninku, a běžecký závod v délce 7 km. Mnozí účastníci si vyzkoušeli i úsměvnou výzvu v oblézání dokola speciálního stolu, kde museli srdnatě bojovat s gravitací tak, aby se nedotkli při přelezu země.

V prostoru festivalu bylo zajištěno občerstvení, prodejní stánky s outdoorovou výbavou a oblečením a toalety. O kulturní zázemí se staral DJ a k večeru následovaly dvě rockové kapely. Reakce na festival byly pozitivní, a tak doufáme, že se tato akce bude konat i v roce 2016.

nadzemi.cz

Hledáme dvě maminky
– dobrovolnice pro vedení
Mateřského centra v Ostopovicích.

Bližší informace na tel. 606 271 225

Hledáte fotografa vašich rodinných, svatebních, firemních fotografií? Využijte služeb profesionální fotografky Mirky Brázdové z Moravan, která spolupracuje s Ostopovickým zpravodajem.

www.mirkabrazdova.com

Placená inzerce:

Koupím chalupu, nebo menší RD v této oblasti. Děkuji.
T: 732 115 802

Hledám ke koupi RD se zahradou, může být i k rek. Děkuji.
T: 774273920

Proměny štěrkových záhonů v obci

Otevření návsi a farmářské trhy

Ostopovický zpravodaj, č. 2/2015 • Ostopovice ČERVEN 2015 • Vychází čtvrtletně • Vydává: Obec Ostopovice se sídlem U Kaple 5, 664 49, Ostopovice, IČO: 28 22 94 • Evidenční číslo MK ČR 10257 • Redakční rada: Jaroslav Šebánek, Jaroslav Trávníček, MgA. Pavel Pražák, Sylva Čížková, Mgr. Marie Kubová, Markéta Kozlová • Za obsah článků odpovídají autoři • Grafická úprava a sazba: Pavel Pražák • Tisk: T.D.V. • Příští číslo vyjde v září 2015 • Náklad 700 ks • www.ostopovice.cz, zpravodaj@ostopovice.cz